

Історія Наталії Коркач – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Майстриня своєї справи»

Історія Наталії – це історія про незламність, професіоналізм і відданість рідному краю. Вона понад 20 років працює у системі газопостачання і завжди вважала свою роботу справою честі.

Коли в березні 2022 року Лиман опинився на лінії вогню, Наталія разом із колегами до останнього залишалася на робочих місцях. Попри щоденні обстріли, газовики робили все можливе, аби підтримати життя в місті. Та коли ворог накрив Лиман системами залпового вогню і стало очевидно, що перебувати там – смертельно небезпечно, Наталії довелося тимчасово виїхати. В евакуації вона не знаходила собі місця: думками постійно поверталася до рідних парків, вулиць, колег і своєї роботи.

Понад п'ять місяців окупації стали для Наталії найважчими у житті. Вона не знала, чи зможе ще хоч раз пройтися рідним містом, обійняти друзів, повернутися до улюбленої справи. Але віра в ЗСУ та любов до Лиману не дозволяли зламатися.

І коли українські захисники звільнили місто, Наталія однією з перших повернулася додому. Побачене вразило: руїни лікарень, дитячих садків, будинків, відсутність світла, води, газу, медицини. Люди виживали завдяки буржуйкам та привозній воді. Але вона не розгубилася. Разом із колегами з Донецькоблгазу взялася до відновлення.

З 10 жовтня 2022 року у газовиків розпочалася титанічна робота: обходи газових мереж, перевірки, оцінка пошкоджень та ліквідація наслідків окупації. І все це у небезпечних умовах. Наталія не стояла осторонь. Вона опанувала нові для себе професії, допомагала і слюсарям, і майстрам, адже частина працівників не повернулася до Лиману. Її енергія й приклад надихали інших. Пліч-о-пліч із колегами з Костянтинівки, Дружківки, Краматорська та Слов'янська вони змогли повернути газ у більшість домівок деокупованого міста, незважаючи на продовження обстрілів.

Зима 2022–2023 року була особливо важкою: без централізованого опалення, з перебоями електроенергії й води. Але Наталія не лише працювала – вона підтримувала людей словом, допомагала їм знайти вихід

у найскладніших ситуаціях. Жінка, крім своєї основної роботи, ще й допомагала своїй колезі в напрямку прийому абонентів: вона консультувала з питань газорозподілу, приймала заявки на відновлення газопостачання.

Сьогодні Наталія щодня працює у Лимані, аби люди мали газ і могли виживати у важких умовах війни. Попри те, що російські снаряди неодноразово залишали відбиток на будівлі їхнього офісу, жінка разом з колегами не опускає руки. Вона є надійною опорою для команди, яка продовжує боротися за відновлення міста.

Її історія – це приклад любові до рідної землі, відданості професії та незламної сили духу. Вона гідно представляє жінок Донеччини, які попри війну щодня творять маленькі та великі дива заради життя і майбутнього.